

Włodzimierz Błaszczyk, Zbigniew Karolczak

Poznań - Stare Miasto, ul. ul.
Wroniecka (Wolnica), Stawna.
Stanowisko 9 - Brama Wroniecka

Informator Archeologiczny : badania 15, 243-244

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop wyeksplorowano do głębokości 2 m, na niewielkim odcinku uzyskano zaś pełną wysokość ścian odkrytego budynku - liczy ona ok. 3,5 m. Budynek posiadał wymiary 7,5 x 7,5 m, posadowiony został na terenie pierwotnie płaskim, następnie osypany piaskiem i żwirem. Stan zachowania ścian - drewnianych, częściowo przepalonych, częściowo zbutwiałych, nie pozwala - jak dotąd - na prześledzenie rozwiązań konstrukcyjnych, szczególnie wszystkich czterech odkrytych narożników. Stwierdzić jedynie można, iż wewnątrz budynku wypełnione było gliną i znajdowały się w niej liczne skupiska kamieni.

Wyeksplorowano liczny materiał ceramiczny /ponad 1.600 fragmentów/ ok. 300 zabytków, w tym fragmenty uprzęży końskiej, groty strzał i bełtów kusz, noże, osetki, liczne gwoździe, a także fragmenty przedmiotów brązowych i ołowianych, liczne fragmenty naczyń szklanych, liczny materiał kostny.

Materiał ceramiczny /w tym ceramika toczona i polewana/ oraz fragmenty cegły - "palcówki" wskazują na XIV-wieczną metrykę gródka.

Badania będą kontynuowane.

POZNAŃ - Stare Miasto
ul. ul. Wroniecka /Wołnica/ Stawna
Stanowisko 9 - Brama Wroniecka

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadzili dr Włodzimierz Błaszczuk i mgr Zbigniew Karolczak. Finansowało MA w Poznaniu. Siódmy i ostatni sezon badań. Fortyfikacje miejskie. Średniowiecze, czasy nowożytne.

Stacjonarne badania archeologiczne były kontynuacją prac z lat 1974-75, 1977-81. Program ich był bardzo ograniczony ze względu na wyniki niekorzystne dla badań okoliczności dotyczące zagospodarowania obiektu. Prace eksploracyjne skoncentrowano wyłącznie w partii wschodniej wieży bramnej oraz na odcinku wschodnim wewnętrznego muru obronnego. Wykonano kilka sondaży celem odsłonięcia oraz inwentaryzacji zarówno relikwów architektury, jak i pozostałych, towarzyszących im urządzeń techniczno-komunalnych, tj. poziomów bruków i wodociągów. Odsłonięto partie wschodnie pierwotnej XIII-wiecznej wieży bramnej /szczegółowe rozwarstwienie architektoniczne obiektu oraz opis patrz - Informator Archeologiczny, Badania rok 1980, Warszawa 1981/, rozpoznano partie fundamentowe wieży, wyeksplorowano "świadki", zinwentaryzowano technicznie elewację wschodnią ściany wschodniej bramy. Przeprowadzono również badania architektoniczne północno-wschodniego węzła wieży bramnej /węzła przejazdowego oraz styku wieży z murem obronnym/. Na odcinku wschodnim wewnętrznego XIII-wiecznego muru obronnego wykonano kilka sondaży mających na celu odsłonięcie partii przyfundamentowych muru oraz przylegającej od strony południowej ulicy przymurnej. Odsłonięte odcinki muru oraz uzyskane przekroje stratygraficzne wraz ze "świadkami" eksplorowano, inwentaryzując je technicznie. Na odcinku tym prze-

prowadzono szczegółową inwentaryzację bocznego, rozdzielczego ciągu drewnianych rur wodociągowych. Odcinki rur wyjęto, kierując je do konserwacji i badań specjalistycznych. Do badań laboratoryjnych skierowano również kilka prób osadów namuliskowych pochodzących z różnych poziomów drewnianych rur wodociągowych.

Z uwagi na podjęte decyzje, mające na celu zasypanie piaskiem obiektu oraz postępujące w tym względzie konkretne działania - prace badawcze przerwano, koncentrując głównie je na przygotowaniu technicznym uzyskanej dokumentacji do opracowania naukowego obiektu.

POZNAŃ - Stare Miasto
ul. Szewska 5/6

patrz
wczesne średniowiecze

PUŁTUSK
woj. ciechanowskie

patrz
wczesne średniowiecze

PUŁTUSK - Miasto
woj. ciechanowskie
Stanowiska:
ul. Wolności, ul. Piotra Skargi,
zespół pojezuicki, mury obronne

Ciechanowskie Towarzystwo
Naukowe
Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Ciechanowie

Badania prowadził mgr Włodzimierz Pela. Finansował WKZ w Ciechanowie. Czwarty sezon badań. Zabudowa miejska od XII do XVII wieku; miejski mur obronny; zespół architektury pojezuickiej - kościół i kolegium z XVI-XVII wieku.

Prowadzone były badania oraz nadzór archeologiczny nad pracami budowlanymi, które objęły kilka stanowisk na terenie miasta. Badania architektoniczne uzupełnione zostały badaniami architektonicznymi zespołu architektury pojezuickiej /kościół i kolegium/, przylegającego do muru miejskiego oraz badaniami archeogeofizycznymi mającymi na celu szczegółową lokalizację i ustalenie przebiegu miejskiego muru obronnego w sektorach A i F.

²1. Stanowisko ul. Wolności 1-7. Nadzorem objęty został obszar 520 m², w tym badania systematyczne przeprowadzono na odcinku o pow. 225 m².

Stwierdzono istnienie zabudowy mieszkalno-gospodarczej od przełomu XII/XIII wieku, którą stanowiło skupisko trzech półziemianek. W warstwach wypełniających zagłębienia po półziemiankach znalezione zostały fragmenty naczyń glinianych oraz nóż żelazny w oprawce rogowej. Nad półziemiankami, na znacznie większej powierzchni, zalegało 7 poziomów zabudowy drewnianej nawarstwionych na siebie w okresie od XIV do XVII